

[Glømsgård]

demokratisk linje. Man har set i øjnene, at man ikke kan få gennemført økonomisk demokrati, og derfor må man nu tage det stykke for stykke. Det er en klar socialisering, der er sat i gang, og det kan vi selvfølgelig prøve at kæmpe imod, så godt som det overhovedet er os muligt. Der er jo ikke meget, der tyder på, at det lykkes, idet venstre allerede bogstavelig talt har afgivet sin binding til dette lovforslag, men jeg skal da allerede nu meddele, at vi ønsker, at forslagene går i udvalg.

Der blev begået en fejl i 1973, da man første gang åbnede for økonomisk demokrati, idet man i 1973 åbnede for, at medarbejderne blev repræsenteret i bestyrelsen. Denne fejl syntes man ikke var stor nok, hvorfor man i 1974 åbnede for dette tyveri med hensyn til medarbejderaktionærerne i datterselskaberne. Og nu i 1976 er der noget, der tyder på, at socialiseringen skal fortsætte, tilsyneladende også med borgerlige stemmer, idet man ønsker, at dette tyveri, legale tyveri, også skal foretages over for moderselskabet. Når jeg kalder det tyveri, er det ud fra den betragtning, at en minoritetsgruppe direkte kan få fjernet sin andel af kapitalværdien i det moderselskab, den er aktionær i.

Jeg vil gerne give et eksempel, således at vi i det mindste kan få kristeligt folkeparti til at tage en anden stilling, end man gjorde i 1974. Hvis man tager et aktieselskab med en aktieværdi på 100.000 kr. og vi antager, at dette selskab har en kapitalværdi på 900.000 kr., så skal vi altså nu se, at man kan gennemtrumfe noget over for en lille aktionær i dette selskab. Vi tager en lille aktionær med 10.000 kr. Han har altså 1/10 af aktiekapitalen og dermed også ret til 1/10 af kapitalværdien, altså ret til 90.000 kr. Nu gennemfører man tyveriet, man gennemfører nemlig det, at den pågældende aktionær i forhold til sin andel af den nuværende aktiekapital ikke får ret til at tegne i den udvidede aktiekapital. Vi forudsætter, at dette aktieselskab med 100.000 kr. i aktiekapital udvider med 100.000 kr. i medarbejderaktier. Den pågældende mand får nu 10.000 kr. ud af en aktiekapital på 200.000 kr., hvilket bevirker, at hans andel af kapitalværdien falder fra 1/10 til 1/20. Da vi til kapitalværdien på de 900.000 kr. tillagde

udvidelsen med de 100.000 kr., er selskabet nu i besiddelse af en kapitalværdi på 1 mill. kr. Den pågældende aktionær har nu 1/20 af kapitalværdien på 1 mill. kr. Han ejer reelt en kapitalværdi på 50.000 kr. Et ganske almindeligt ran og tyveri på 40.000 kr. fra den pågældende aktionær.

Det er en af grundene til, at i hvert tilfælde kristeligt folkeparti burde tage en anden stilling. At venstre er fortabt, må vi se i øjnene, men kristeligt folkeparti burde i hvert tilfælde med hensyn til nærdemokrati, det nære samfund, den lille mand, og hvad man ellers taler om, indtage et andet standpunkt, end man gjorde i 1974.

Når man taler om, at man tilsyneladende i hvert tilfælde ikke på nuværende tidspunkt vil ændre i ligningsloven, så glæder det os selvfølgelig, som jeg nævnte. Det er ud fra betragtningen, at så er der ikke nogen medarbejdere, der ønsker at få disse medarbejderaktier, idet man jo skal sige vedrørende den reelle værdi for et sådant aktieselskab med en udvidelse fra 100.000 til 200.000 kr. og kapitalværdien på 900.000 kr., at der måske ligger en kapitalværdi, skal vi sige på 500.000-600.000 kr. Den pågældende medarbejder bliver altså direkte beskattet af den gevinst, han får. Det er klart, at der ikke er mange medarbejdere, der ønsker at modtage en medarbejderaktie til pari kurs og så skulle betale skat af den gevinst, måske kurs 400-500, han opnår. Det er klart, at det selvfølgelig skulle glæde os, såfremt regeringen ikke ønsker at ændre i ligningsloven, men vi må nok se i øjnene, at om ikke det sker nu, så sker det på et senere tidspunkt.

Fremskridtspartiet håber altså, at de pågældende partier, som i 1974 og i 1973 begik disse enormt store fejl, ikke ønsker at gentage det. Vi har nu set, at partiet venstres ordfører, hr. Jens Peter Jensen, har sagt, at de tilslutter sig forslagene direkte uden udvalgsbehandling, men det skal selvfølgelig glæde mig, såfremt mine efterfølgere her i forbindelse med denne sag ønsker at indtage et andet standpunkt.

Jeg håber i hvert fald også, at det radikale venstre har gennemlæst deres ordførertale fra 1974, holdt af det daværende medlem fru Dagmar Andreasen, idet man dér sagde, at man gerne ville se på de problemer, der lå i forslaget. Jeg håber, at det radikale